

## Paștele împreună cu Mântuitorul

Text biblic : Matei 26: 17-30

Versetul de aur

*Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu. Matei 26:29*

Introducere

Masa de Paște comemorează zbuciumul și necazul care a început în Egipt. Când l-au mâncat împreună, Isus și ucenicii săi nu numai că și-au amintit ce se întâmplase cu oamenii în Egipt, dar au și anticipat și ceea ce avea să vină.

Contextul lecției

Lecția noastră ne duce cam pe la mijlocul săptămânii Paștelui, după ce Isus și mulți alții sosiseră la Ierusalim pentru sărbătoare. (Alte relatări despre masă se găsesc în Matei 26:26–29; Marcu 14:22–24; Luca 22:17–20; Ioan 13:1–30) Dumnezeu a poruncit poporului evreu să sărbătorească sărbătoarea Paștelui în amintirea eliberării lor dramatice din robia Egiptului (Exodul 12). Paștele a devenit o sărbătoare spirituală națională. Dumnezeu poruncise să fie celebrată la Ierusalim în a 14-a zi a primei luni (Levitic 23:5; Numeri 28:16). Aceasta a fost luna Nisan, care este sfârșitul lunii martie și începutul lunii aprilie. În timpul lui Isus, grupuri de pelerini și-au înjunghiat mieii la templul din Ierusalim, unde sângele urma să fie stropit pe altar. Apoi au mers să sărbătorească masa împreună cu familiile lor sau alți însoțitori în grupuri de cel puțin 10 persoane. În ciuda importanței centrale a mielului în această sărbătoare, pâinea și rodul viței de vie joacă un rol mult mai important în relatările despre ultima cină a lui Isus (Marcu 14:12–26; Luca 22:7–38)

### I. Pregătirea Paștelui (Matei 26:17-19)

#### A. Prepararea (v 17)

Tradiția evreiască a făcut din Ierusalim destinația ideală pentru sărbătorile de Paște. Din cauza călătoriei lungi, pelerinii au început să cumpere mieii de sacrificiu din Ierusalim în loc să vină cu mieii. Sărbătoarea Azimelor a durat o săptămână întreagă, imediat după noaptea mesei de Paște (Deut 16:1–8).

#### B. Ucenicii sunt îndrumați unde să pregătească masa. (v18-19)

Marcu și Luca precizează că ucenicii trebuiau să găsească un bărbat care ducea dintr-un ulcior cu apă” (Marcu 14:13; Luca 22:10). Să aducă apă era în mod obișnuit munca femeii, așa că purtarea ulciorului ar face bărbatul ușor de observat. Luca 22:8 dezvăluie numele celor doi ucenici ca fiind Petru și Ioan.

### II. Complotul de la Paște. (Matei 26: 20-25)

#### A. Părtașia la masă (v 20)

În acea seară Isus a stat la masă cu ucenicii Săi, dar nici unul dintre ucenici nu știa că Iuda s-a învoit să-L vândă pe Isus.

#### B. Trădarea (v 20-25)

Pe când stătea la masă cu ei Isus a spus: "Adevărat vă spun că unul din voi Mă va vinde." Cuvintele lui Isus au lovit pe ucenici foarte puternic. Erau extrem de îndurerați. Nu au visat niciodată că un trădător s-ar putea infiltra în grupul lor.

Iuda a fost atât de subtil, încât nimeni nu l-a bănuțit.

Ca și în multe culturi și astăzi, obiceiul era ca mâncarea să fie împărțită de

toată lumea dintr-un „blid” mai mare, mai degrabă decât în farfurii individuale. Cel care și-a întins mâna în blid cu mine s-ar putea referi la oricine din încăperea, pentru că toți participau la acea masă de seară. Iuda ca fiind unul dintre cei care au mâncat cu Isus a vrut să se dezvinovățească, iar Isus i-a răspuns: „Da tu ești”

### III. Paștele și Împărăția (Matei 26:26-30)

#### A. Pâinea, trupul lui Isus (v. 26)

În mod tradițional, la masa de Paște, se mulțumește lui Dumnezeu, ca fiind cel care a eliberat pe Israel din Egipt și le-a oferit pâinea. Isus nu a eliminat acest simbolism antic. El l-a mărit și extins, aducând mântuirea lui Dumnezeu la împlinire. Pâinea frântă a căpătat o nouă semnificație ca trup al lui Hristos, un nou simbol al mântuirii miraculoase a lui Dumnezeu, care trebuie amintit și împărțit de comunitatea credincioșilor.

#### B. Paharul cu rodul viței (v 27-29)

Sângele mielului de Paște i-a protejase pe israeliți de ultima plagă a lui Dumnezeu (Exod 12:13), dar sângele a fost stropit mai târziu asupra oamenilor pe măsură ce intrau într-un nou Legământ cu Dumnezeu (Exod 24:5–8). Cu toate acestea, nicăieri nu s-a sugerat ca oamenii să bea sângele; dimpotrivă, această practică a fost interzisă (Levitic 17:10–14).

#### C. Cântecul de încheiere (v 30)

Masa de Paște s-a încheiat cu cântări, tradiționale din Hallel, Psalmii 113–118. Aceste cântece îl laudă pe Domnul ca pe un singur Dumnezeu adevărat al tuturor națiunilor, printre alte laude.

### CONCLUZII

Isus știa că întreaga lui viață a fost marcată de Paștele final care va fi un act de ascultare supremă. El s-a pregătit pentru a-și îndeplini misiunea de Miel Pascal desăvârșit (Ioan 1:29; 1 Cor 5:7; Apoc 5:12; 13:8). Viața Lui a fost dată ca jertfă pentru păcatele omenirii, făcându-ne curați în sângele Lui, astfel încât păcatele noastre să fie iertate, să nu fie amintite niciodată. Un ultim Paște petrecut cu cei mai apropiați ucenici a marcat începutul unei noi „Cina Domnului” care stimulează închinarea creștinilor până astăzi. Temele de aducere aminte și de mulțumire i-au unit pe creștinii din întreaga lume timp de aproape 2.000 de ani într-o practică care îl onorează pe Domnul nostru răstignit. Tuturor creștinilor li se oferă ocazia să-și amintească mântuirea miraculoasă a lui Dumnezeu – cu o nouă masă ceremonială împărțită de o nouă familie. Participăm împreună, știind că suntem parte dintr-un trup într-un nou legământ cu Dumnezeu, iertați de păcate prin trupul și sângele lui Isus.

**Ce trebuie să memorăm:** *Cina Domnului ne amintește că noi suntem parte din trecutul, prezentul și viitorul lui Dumnezeu.*